

Kedves Gyerekek, Kedves Szülők, Kedves Kollégák, Vendégeink!

Szeretettel köszöntöm Óvodánk közösségének minden kedves tagját az iskolába készülő Micimackó és Napocska nagycsoportosok búcsúztatása alkalmából. Az idei nevelési év mindannyiunk számára egészen másként alakult, mint ahogyan azt szeptemberben elterveztük.

Tudom, hogy a mai nap bár nem hagyományaink szerint történik, mégis különleges nap az életükben. Büszkeség és remény van ilyenkor az anya- és apa szívekben.

A mai nappal nemcsak gyermekeik életében, de az Önökében is lezárul egy fejezet: véget érnek az ovis szülői évek.

Kedves Gyerekek!

Nagycsoportosok vagytok, iskolába készültök. Nagyon gyorsan elszaladt ez a három év, amit itt töltöttetek nálunk! Soha nem felejttem el azt a napot, amikor először jöttetek óvodába. Volt, aki az első pillanattól úgy viselkedett, mintha világéletében óvodába járt volna, volt, aki lassan, óvatosan fedezte fel előbb a csoportszobát, majd az udvart, volt, aki egész nap az óvó néni ölében akart ülni, s bizony volt olyan is, aki sírva kapaszkodott az anyukájába.

Ölelgettük, vigasztaltuk a sírókat, biztattuk a félénkeket, óvtuk azokat, akik túlon túl bátornak mutatkoztak, s közben arra gondoltam, milyen nagy büszkeség és boldogság számunkra, hogy ezek a családok a legféltettebb kincseiket, gyermekeiket ránk bízták.

Minden gyermek egyedi és különleges, nincs köztetek két egyforma, s valóságos csoda látni, ahogy növekedtek, látni, mint lesztek egyre önállóbbak. Kedves történeteket meséltek nekünk, bátrak és kezdeményező-készek lettetek, s egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy már ki is nőttétek a mi kis óvodánkat, s az iskolába készülődtek.

Tudom, hogy jól feltaláljátok majd magatokat az iskola világában, hogy könnyen alkalmazkodtok az új szokásokhoz, és megértitek az új szabályokat. Sok barátot szereztek majd, izgalmas élményekkel gazdagodtok, és rengeteg fontos dolgot tanultok majd az iskolában.

Bízom benne, hogy szeretettel gondoltok vissza ránk, egykori óvó nénikre, dajka nénikre, az óvoda minden dolgozójára.

Kedves Szülők!

Kérem engedjék meg, hogy búcsózóul egy kis történetet osszak meg Önökkel.

Egy anya elvitte Mahatma Gandhihoz a kisfiát. Így könyörgött: – Kérlek, Mahatma, mondd meg a fiamnak, hogy ne egyen cukrot. – Gandhi egy pillanatra megállt, aztán azt mondta:

– Két hét múlva hozd vissza a fiadat. – A meglepett asszony megköszönte a dolgot, majd két héttel később visszatért a fiával. Gandhi a gyerek szemébe nézett, és azt mondta: – Ne egyél cukrot!

– Hálásan, de igen meghökkenve kérdezte meg a nő: – Miért mondtad azt, hogy két hét múlva hozzam vissza? Akkor is megmondhattad volna neki ugyanezt. – Gandhi azt válaszolta: – Két héttel ezelőtt még én is ettem cukrot.”

E néhány sor üzenete számunkra az, hogy nevelni csak hitelesen lehet. Azt kell megtestesítenünk, amit tanítunk.

Hiába mondjuk nekik, hogy ne hangoskodjanak, ha mi magunk bizony nehezen tudunk higgadtak, halkak maradni. Hiába intjük őket az udvarias köszönésre, ha mi is csak elharapunk egy helló-t – s folytathatnám a sort a végtelenségig.

Attól óva intek mindenkit, hogy tökéletes szülő akarjon lenni, kérem, érvétek be az elég-jó-szülőséggel – az is épp elég nagy munka!

De azokban a nevelési kérdésekben, amiket különösen fontosnak tartotok, járjatok elől jó példával, hiszen a szülői példamutatás a legjobb motiváció a gyerekeknek.

Végül, a legfontosabb, hogy érezzétek jól magatokat a gyermek társaságában, legyen a közös együttlét örömteli és természetes!

Ennek szellemében kívánok a Rétsági Napközi Otthonos Óvoda minden gyermek és felnőtt tagjának jó egészséget, szép és vidám nyarat, sok játékot, mozgást és élményt!